

č. 113/1926 Sb.), uchazeč(ka) o místo sekundárního lékaře v civ. stát. léčeb. a human. ústavech a ve všeobecné nemocnici v Praze a o místo asistenta na státních babických školách (§ 5 nař. č. 21/1927 Sb.), uchazeč(ka) o místo ošetrovatelské v civ. stát. léčeb. a human. ústavech a ve všeobecné nemocnici v Praze (§§ 4 a 57 nař. č. 22/1927 Sb.). V zemských službách moravských jest zaveden c. pro ženské zaměstnance v kancelářské službě zvláštními usneseními zemského sněmu a výboru, která zachovávajíce povinnost c-u poskytují zaměstnankyni v případě provdání odbytné. Učitelky veř. ob. a obč. škol, na něž se vztahuje odst. 1 § 1 zák. č. 104/1926 Sb. (učit. zák.), mohou se provdati (podle § 17 učit. zák. platí pro ně předpisy služ. pragm. učit., zák. č. 319-1917 ř. z.), učitelky nestátních veř. ob. a obč. škol na Slovensku a Podkarpatské Rusi nebyly vázány c-em ani před účinností zák. č. 455/1919 Sb. (Srov. nál. n. s. s. č. 3727 Boh. adm.) Pro některé obory služby jest předepsáno, že svobodní zaměstnanci mohou se oženiti jen s úředním povolením, ku př. gážisté mimo služební třídy sborů stráže bezpečnosti (§ 25 nař. č. 295-1922 Sb.; ku přijetí se však svobodný stav nepožaduje), příslušníci četnictva, nejsou-li definitivní a nedovršili-li čtyřletou službu u četnictva nebo 30. rok věku (§ 24 zák. č. 299/1920), naddozorci pohraniční finanční stráže (§ 12 služ. předpisu č. 21134/1907 min. fin.; nedefinitivním příslušníkům pohraniční finanční stráže se povolení k sňatku vůbec neuděluje), svrchu uvedení zaměstnanci v civ. stát. léčeb. a human. ústavech, babických školách a ve všeobecné nemocnici v Praze, jichž služební poměr se ukončí odepřením souhlasu k ponechání ve službě v případě sňatku (§ 27 nař. č. 21/1927 Sb., resp. §§ 35 a 79 nař. č. 22/1927 Sb.). Připomenouti jest, že zaměstnankyně státních drah nemohou se provdati bez předchozího svolení příslušného úřadu železničního. Event. svolení ke sňatku vyžaduje však, aby se žadatelka reversem zavázala, že souhlasí se zrušením služebního poměru 3měsíční výpovědí; reversem vzdává se současně i svého pensijního oprávnění, jak praxe důsledně z předpisů služebního řádu pro zaměstnance státních drah vyvozuje (viz i rozsudek nejv. soudu Váž. civ. č. 3532). Jen se svolením příslušného politického úřadu II. stolice, příp. vojenského úřadu mohou se oženiti osoby, které nesplnily řádné odvodní povinnosti, dále osoby odvedené,

kteřé nenastoupily presenční službu, a vojenské osoby z povolání (§ 36 br. zák. č. 193/1920 Sb.).

Richard Holl.

Celní právo

viz Právo celní.

Cenové soudy lidové.

byly zřízeny zák. z 28. V. 1919, č. 299 Sb., a měly přechodnou působnost. Prov. nař. bylo vydáno pod 21. VI. 1919, č. 347 Sb. C. l. s. byly povolány rozhodovati spory o zaplacení náhrady za to, že někdo za války do 28. X. 1918 zaplatil hotově nebo směnou přílišnou cenu za předměty potřeby, nepřevyšovala-li vymáhaná náhrada 10.000 K. (Pro vyšší nároky z tohoto důvodu zůstal příslušným sborový soud I. stolice.) Zřízeny byly při každém okresním soudu pro jeho obvod (§ 1 zák.). C. s. l. působil jako rozhodčí soud a skládal se z předsedy, jímž byl přednosta okresního soudu, jeho náměstků ze samosoudců tohoto soudu a 12 přísedících. Přísedící jmenoval přednosta okresního soudu, a to 3 z obchodníků a živnostníků, 3 ze zemědělců, 3 z dělníků a 3 z osob s pevným platem, v posledních dvou skupinách po jedné ženě, ve všech skupinách z osob navržených odbornými nebo, nebylo-li jich, politickými organizacemi každé skupiny. Nebyl-li po vyzvání podán návrh, jmenoval je přednosta sám podle své znalosti okresu. Podrobnější podmínky pro jmenování byly v § 3 zák. a § 1 nař. Předpisy j. n. o odmítnutí a vyloučení soudců platily o přísedících. Místně příslušným byl soud, v jehož obvodu se zdržoval žalovaný (§ 2 zák.). Žaloby musely býti podány do 6 neděl po počátku působnosti zákona, tedy do 28. VII. 1919, jinak nárok propadl. O žalobách bylo nařízeno napřed smírné jednání, ke kterému byli přizváni všichni přísedící. Předseda rozdělil jednání o smír mezi ně. Došlo-li ke smíru, byl sepsán o něm zápis pod dozorem předsedovým. O žalobách, o nichž nebylo dosaženo smíru, nařídil předseda ústní jednání. O nárocích do 5000 K rozhodoval tříčlenný senát (z předsedy a 2 přísedících, jednoho ze spotřebitelů, druhého z výrobců neb obchodníků), o vyšších pětičlenný senát (z předsedy a po dvou přísedících z každé skupiny). Řízení bylo podle obdoby civ. řízení soudního, a to do 1000 K ve věcech nepatrných, jinak řád-